

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΗΦΩΓΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησίαι » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΥΡΟΥ

Γνωστοποιεῖ καὶ ἐπατάλλει εἰς τὸ Κοινόν

Α'.) Ὅτι οὐδεὶς ἐπιβάτης γίνεται δεκτὸς ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις ἀνευ τῆς παρουσιάσεως εἰσιτηρίου. Πληρωμὴ ναύλων ἐν τοῖς ἀτμοπλοίοις δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπαγορεύεται.

Β').) Ὅτι τὰ πρὸς φόρτωσιν ἐμπορεύματα, διὰ μὲν τὰς γραμμάς Εὐβοϊκοῦ καὶ Πειραιῶς εἰσι δεκτὰ τὴν Τρίτην ἀπὸ τῆς 8 Π. Μ. μέχρι τῆς 4 Μ. Μ., διὰ δὲ τὰς γραμμάς Πελοποννήσου καὶ Ἀργολικοῦ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου.

Σύρος, τὴν 11 Ἰουλίου 1878.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἡμέτερα.

Η'.

[συνέχεια ἴδε φύλλον 468].

Γ'.) Μία σπουδαιοτάτη ὠφέλεια τῶν Ναῶν ἤθελεν ἦναι ἡ κατασκευὴ καὶ πώλησις κηροῦ διὰ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἱεροπραξίαν, καὶ ἡ ἀπαγόρευσις χρήσεως κηροῦ νενοθευμένου, ὅπερ ἀσεβὲς καὶ ἐπιζήμιον τοῖς Ναοῖς. Ἄλλ' ἡ διάταξις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς αὐτῆ, ἡ ἀπαγορεύσασα τὴν χρῆσιν τοῦ νενοθευμένου κηροῦ εἰς πάσας τὰς ἱεροπραξίας δὲν ἐτηρήθη. Δὲν ἐτηρήθη δὲ, διότι ἡ Ἐκκλησία συμβουλεύει καὶ ὑποδεικνύει τὸ ἀτοπον καὶ τὸ ἀσεβὲς, ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας τῆς ὅπως καταστήσῃ τὰ παραγγέλματα τῆς σεβαστά. Ὁ πλεονέκτης καὶ αἰσχροκερδὴς χριστιανὸς, ὡς οὐδὲν λογιζόμενος τὴν παραίνεσιν τῆς Ἐκκλησίας, λεγούσης αὐτῷ ὅτι μιαίνει τὸν Ναὸν καὶ τὰ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ τελούμενα μυστήρια, ὅταν εἰς τὸν μὲν προσφέρῃ εἰς τὰ δὲ ἀνάπη κηρὸν νενοθευμένον, οὐδαμῶς διαφέρων τοῦ εἰδωλολάτρου. Ὁ τετυφωμένος οὗτος, προκειμένου νὰ ἀγοράσῃ τὰ κομμάτια τῶν γάμων του, τοὺς στολισμοὺς τοῦ ἀναδελφικοῦ του καὶ πάντα τὰ πρὸς κενόσπουδον ἐπίδει-

ξιν, φροντίζει ὥστε ταῦτα νὰ ᾧσι τῆς καλλίστης ποιότητος. Προκειμένου δὲ νὰ ἀνάψῃ λαμπάδας πρὸς τέλεσιν τῶν μυστηρίων, προτιμᾷ πολλάκις τὰς εὐθηνὰς καὶ στεατώδεις, οἰκονομίαν ποιούμενος καὶ ὅπου ἔπρεπε νὰ φοβῆται μὴ ἡ θεία ὄργη καὶ ὄν γάμον καταστήσῃ ἀτυχῆ, καὶ τὸν βιπτειζόμενον κακοδαίμονα. Ὅμοια πράττει καὶ κατα τὰς ἀγίας τῆς λαμποδηγορίας ἡμέρας ἐν τοῖς Ναοῖς, εἰσάγων ἐν αὐτοῖς μεμολυσμένον κηρὸν. Ἄσά γε τὸ κακὸν τοῦτο δὲν ἠδύνατο δι' ἀτυνομικῆς διατάξεως νὰ ἀπαγορευθῆ, ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως μὲν τοῦ κηροῦ, καταδιώξεως δὲ τοῦ πωλοῦντος αὐτόν, ὅπως οἱ Ναοὶ ἔχωσιν ἐν μέγα συμφέρον, αὐτοὶ ἐξ ἰδίων κατασκευάζοντες καὶ πωλοῦντες τὸν κηρὸν διὰ πᾶσαν θρησκευτικὴν τελετὴν; Μία τις τῶν πολλῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων κυβερνήσεών μας, σκεπτομένη νὰ αὐξήσῃ τὰς προσόδους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ὅπως δυνηθῆ νὰ τάξῃ μικρὰν διὰ τὸν κληρὸν ἀντιμισθίαν, διενόηθη διὰ νόμου νὰ καταστήσῃ τὸν κηρὸν καὶ ἄλλα τινὰ εἶδη μονοπώλιον ἐν Ἑλλάδι. Ἡμεῖς ὁμῶς φρονοῦμεν, ὅτι ἂν ἀπαγορευέτο διὰ νόμου τοῖς κηροποιοῖς τὸ κατασκευάζειν λαμπάδας νενοθευμένας καὶ πωλεῖν αὐτὰς ἐν τὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἂν οὗτοι ὑπεχρεοῦντο τὸν ἐκ τῶν ἐργαστηρίων τῶν κηρὸν νὰ κατασκευάζωσιν, ὅπως τὰ δι' οἰκιακὴν χρῆσιν κηρία (spiritu-coeli) βεβαίως καὶ ἡ κατάχρησις ἤθελεν ἐκ ρίζης ἐκλείψῃ καὶ ἡ ὠφέλεια τῶν Ναῶν ἤθελεν εἶναι μεγίστη. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνωσι ταῦτα πάντα ἀπαιτεῖται ἐπιμονὴ καὶ σιδηρὰ θέλησις. Τὴν σιδηρὰν δὲ ταύτην θέλησιν ἐπιζητοῦντες, εἰς τηλικούτον εἰσῆλθομεν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα.

Δ'.) Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια νὰ ἀναδεχθῶσιν ὅλον αὐτὸ βᾶρος τῆς νομίμου διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῶν Ναῶν, μὴδὲ ἱκανὰ ἴσως νὰ κρατῶσι λογιστικὰ βιβλία, ἐπέρχεται ἀναγκάτως ἀναπόφευκτος ὁ διορισμὸς ἰδιαιτέρων πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλων ἐν τοῖς Ναοῖς παρὰ τῆς Δημαρχίας. Τίνες οὗτοι οἱ ὑπάλληλοι, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι πρέπει νὰ ἦναι ἐγ-

κρατεῖς τοῦ σοβαροῦ καθήκοντός των, ἤτοι τῆς κατὰ τὸν νόμον καταστιχογραφίας. Βεβαίως ὅπως εἰσαχθῆ ἡ τάξις ἐν τοῖς Ναοῖς θὰ ἀπαιτηθῆ μικρὰ δαπάνη, καὶ αὕτη δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀνωτέρα τῶν 50 δραχμῶν δι' ἕκαστον Ναὸν κατὰ μῆνα. Τί λοιπὸν πρόπον νὰ γείνη; Φρονοῦμεν ἡμεῖς ὅτι οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τόσον ἀνέτως διὰ τὸ πολυἀριθμον αὐτῶν διάγοντες ἐν τοῖς Δημοτικοῖς γραφείοις, δύνανται νὰ ἐπιφορτισθῶσι μὲ τὸ καθήκον τοῦτο, μίαν ὥραν κατὰ πᾶσαν ἑορτὴν ἐξοδεύοντες εἰς ἕκαστον Ναὸν διὰ τὴν πρόχειρον σημείωσιν τῶν ἐβδομαδιαίων προσόδων, καὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν βιβλίων των καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν μηνιαίων δαπανῶν. Οὗτοι δὲ, καθὼ διωρισμένοι παρὰ τοῦ Δημάρχου, δεῖν νὰ ᾖ συνυπεύθυνοι διὰ πᾶσαν λογιστικὴν παραβίασιν. Τὸ ἐπιμίσιον δὲ αὐτῶν τοῦτο θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν δῆμον νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ τι καὶ τὰς μισθοδοσίας αὐτῶν, αἵτινες σπουδαίως ἐπιβαρύνουσι τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον. Τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν ἠδύνατο νὰ γείνη οὕτως. Ἐὰν ὁμοῦ γείνηται ἐνστάσις ὅτι οἱ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, τότε ὁ Δήμος ἔχει ἐν ἄλλῳ καταλληλότερον μέσον, ἤτοι νὰ ἀναθέσῃ τὸ καθήκον τοῦτο εἰς τοὺς ἀποσχόλους ἱεροσπουδαστάς, ὑποτρόφους τῶν Ναῶν καὶ τοῦ Δήμου ὄντας, οἵτινες εἶναι μὲν καλλιγράφοι, ἔχουσι δὲ μόνον ἀνάγκην χειραγωγίας τινὸς εἰς τὰ λογιστικὰ των καθήκοντα, καὶ τοῦτο δύνανται εὐχερέστερα νὰ διδαχθῶσι παρὰ τῶν λογιστῶν τῆς δημαρχίας καὶ τοῦ Δημοτικοῦ εἰσπράκτορος. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἐκτὸς τοῦ ὅτι παρέχει τὰ μέσα ἀνωτέρας σπουδῆς τοῖς ἱεροσπουδασταῖς εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον, δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀφίστανται οὗτοι τοῦ σκοποῦ δι' ὃν ἐξεπαιδεύθησαν, καθὼ τρόφιμοι τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Δήμου. Οὕτω δὲ τὸ ἱερατικὸν μας βαθμηδὸν θὰ σύγκειται ἀπὸ κληρικῶν καὶ τῶν Γυμνασιακῶν σπουδῶν ἐγκρατεῖς, ὅπερ οὐκ εὐκαταφρόνητον διὰ κοινωνίαν ἀνεπτυγμένην, χρεῖαν ἔχουσαν κληρικῶν καὶ πνευματικῶν ἱκανῶν νὰ ποιμάνωσι καὶ συμβουλευσῶσι τὸ πολυλαχῶς τῶν καθηκόντων τοῦ χριστιανοῦ παρεκτρέπομενον ὀρθόδοξον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πλήρωμα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ ἱεροσπουδαστῶν, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἐλήφθη προσέτι καὶ ἐν ἑτέρον μέτρον, ἤτοι οἱ μὲν καλλιφωναὶ ἐξ αὐτῶν νὰ διατελῶσιν ἑμμισθοὶ βοηθοὶ τῶν μουσικῶν, προαγόμενοι διὰ τοῦ χρόνου εἰς πρῶτους ψάλτας, ἂν εὐδοκίμησῶσιν, οἱ δὲ κακόφωνοι νὰ πρόβιανται ἀπὸ εἰς τῶν νεωκόρων, ὡς ἐκκλησιαρχοὶ, ἐπιβλέποντες μὲν τὰ ἔργα καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν συμπεριφορὰν, μὴ ὑποχρεούμενοι δὲ εἰς τὰς φορτικὰς τῶν Ναῶν ὑπηρεσίας, ὅπως οὕτως καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, ποριζόμενοι τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, τὰς μὲν περαιτέρω σπουδὰς αὐτῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, τῆς δὲ ἱερατείας νὰ μὴ ἀποστῶσιν, ὄντες ἄλλως ἠναγκασμένοι νὰ τραπῶσιν

εἰς ἔργα ἀλλότρια τῆς κλήσεως αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ γείνωσιν ἐπὶ τέλους ἱερεῖς, ἢ γενόμενοι νὰ μὴ ᾔωσιν ὅπως δεῖ ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς μεμορφωμένοι. Θεωροῦνται καὶ ταῦτα καλὰ καὶ λυσιτελεῖ εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τοῦ τόπου πρόοδον; Ἄς γείνωσιν. Ἄλλως, ἄφρετινα ἄνθρωποι μέθυσοι, ἀκρατεῖς καὶ ἀκόλαστοι, ἄνθρωποι ῥυπαροὶ καὶ χονδροειδέστατοι νὰ ἐκτελῶσιν ἔργα νεωκόρων. Ὅταν δὲ νέοι ὄντες ἀνδρωθῶσιν ἐν ἀργίᾳ καὶ μαλθακότητι, καὶ ἀνατραφῶσιν ἐν πάτῃ κακοηθείᾳ, διότι καὶ ἱερόσυλοι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα γίνονται οἱ τοιοῦτοι, τότε ἔρχονται εἰς γάμον, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ζήσωσιν, ἢ καταφεύγουσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ προσφεύγουσιν εἰς τινα μιᾶρὸν τὰς χεῖρας καὶ χρηματολόγον ἐπίσκοπον, ἐκεῖ δὲ μὲ δέκα λίρας χειροτονοῦνται διάκονοι καὶ πρεσβύτεροὶ καὶ μετὰ ταῦτα κατερχόμενοι εἰς Ἐρμούπολιν ἐκβιάζουσι τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν διὰ τινῶν ἀνοσιῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐπαρχίας καὶ διὰ τινῶν ἔτι ἀνοσιωτέρων προῖτταμένων τῆς Ἐκκλησίας νὰ διορίσῃ αὐτοὺς ἐφημερίους ἢ διακόνους εἰς τοὺς Ναοὺς, ἀποκλείοντες οὕτω τὴν προαγωγὴν τῶν ἱεροσπουδαστῶν. Ὅστις ἀγνοεῖ ἢ προσποιεῖται ὅτι ἀγνοεῖ τὰ τοιαῦτα, ἂς ρίψῃ ἐν βλέμμα ἐντὸς τῶν Ναῶν τῆς Ἐρμούπολεως καὶ θὰ ἀνεύρῃ ἐν αὐτοῖς τοιαῦτα τῶν ἀγίων ἀρχιερέων καὶ τῶν περιδόξων ἀντιπροσώπων μας κατασκευάσματα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω διετέθησαν ἤδη, ἐφ' ὅσον ἡ μὲν διοικήσασα τὰ τῆς Ἐκκλησίας Σύρου καὶ Τήνου κεφαλὴ, ὄτω σεβαστὴ καὶ τιμία, τόσῳ χαλαρὰ καὶ εὐένδοτος, ἀφῆκε νὰ καταλυμάνῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ ἀνιέρως αὐτῆ τῶν ἀναξίων ἱερέων ἐνθάδε γενομένη ἐπίθασις, ἢ δὲ νῦν διοικοῦσα αὐτὴν, ἂν καὶ εὐθαρσῶς καὶ νομίμως ἐπολέμησε τὰς ἐκθέτους ταύτας πράξεις, καὶ ἠτήσατο τὸν καθαρισμόν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπὸ τῶν καθαρμάτων τούτων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, οὐ μόνον δὲν εἰσηκούσθη, οὐ μόνον ἠπειλήθη νὰ τιμωρηθῆ ὡς ἀπειθῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπιέσθη νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλους. Ἐλπίζομεν ὁμοῦ ὅτι μέλλει νὰ προχειρισθῆ μετὰ μικρὸν ἀρχιερεὺς διὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην, οὐχὶ ψοφοδεῆς τις καὶ εὐένδοτος, ἀλλ' ὀρθοτομῶν ἐν φόβῳ Θεοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ὅτε θὰ καθαρισθῆ ὁ τόπος καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπὸ τὴν λέπραν ταύτην τοῦ Γιεζῆ.

Ὁ ὑπογραψόμενος ἔπαθεν κατὰ τὴν δεξιάν χεῖρα ἀπὸ φλόγων ἐνεκ δῆγματος. Προσεκάλεσα διαφόρους ἰατροὺς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Μαριόπουλον, ὅστις ὕστερον ἀπὸ πολὺν καιρὸν εἶπεν, ὅτι θὰ χάσω τὸ χεῖρ μου ἀπὸ γάγγρην καὶ τὴν ζωὴν μου αὐτήν. Ἀπελπισθεὶς τέλος προσεκάλεσα τὸν ἰατρὸν Α. Γλαράκην, ὅστις ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἐθεράπευσεν ἐντελῶς τὴν χεῖρα μου. Ὅθεν ἐκφράζω τὴν αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸν ῥηθέντα ἰατρὸν Α. Γλαράκην, ὅστις μοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴν.

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 17 Σεπτεμβρίου 1871.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΙΤΑΦΙΑΣ

Ὁ ἐντιμος τῆς Ἐπαρχίας Τήνου Βουλευτῆς κ. Γ. Μαυρομαρᾶς ἐπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν πρὸς τὴν συνάδελφον «Τήνον», ἣν κατὰ δημοσιογραφικὸν καθήκον καταχωρίζοντες ἐπέχομεν πάσης ἐπ' αὐτῆς κρίσεως, καθ' ὃ ἀφορώσης τὸ περιλάλητον καταστάν ἄλλοτε ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ καθίδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐν Τήνῳ, περὶ οὗ ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ γράφωμεν τοῦ λοιποῦ κατὰ προτροπὴν πολλῶν φίλων, διότι οὐδὲν κατορθοῦμεν γράφοντες, καθὼ εἰς τετρημένον ἀντλοῦντες πῖλον.

Τῷ συντάκτη τῆς ἐφημερίδος ἡ «Τήνος»
Νικολαῷ Ἀγγελίδῃ!

Χαίρω διότι μόλις ἐν τῷ 4ῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας ἐνεθυμήθητε ὅτι ἀνελάξατε καθήκοντα δημοσιογράφου, καὶ ὅτι δὲν ἐξέλιθάτε ἐν Τήνῳ ἐφημερίδα ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ ν' αὐξήσετε κατὰ ἓνα τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων, ἐτι δὲ μάλλον προσεπιχαίρω, διότι τῶν τοιούτων καθηκόντων σας ἐκάμετε ἐνκρίσιν εἰς βάρους ἐμοῦ, οὗ τὸν δημόσιον βίον ἔχετε τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἐλέγχετε· ἀλλ' αἱ κατ' ἐμοῦ ἐπικρίσεις σας εἰσὶν ἀδικαίαι, καὶ οὐδὲν ἄλλο ὑπεμφαίνουσιν, εἰμὴ τὴν κατέχουσαν ὑμᾶς ἀκρεστον διψῶν πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἑαυτὸν, τοὺς δὲ ἄλλους πάνυ ἀδίκως λοιδορεῖν.

Ἄγνοῶ ἐντελῶς τί ἐπραξε καὶ τί πράττει ἡ ὑπάρχουσα ἐπιτροπὴ τοῦ Νεοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἥτις τὸ μὲν εἶναι δημοσίωμα καὶ σοῦ τοῦ ἰδίου, ἐνεργῶς μετασχόντος εἰς τὴν κατάρτισιν αὐτῆς, τὸ δὲ ἀποκείμενον τῆς ἡδὴ κρατούσης φαντασματικῆς πολιτικῆς· δὲν ἀγνοεῖς δὲ σὺ ὅτι οὐδέποτε ἀνεμίχθην εἰς τὰ τοῦ Νεοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, οὔτε ἔχω ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου ἀκριβῆ γνώσιν πάντων τῶν ἐν αὐτῷ, διότι καὶ μακρὰν τῆς πατρίδος μου διαρκῶς κατοικῶ καὶ διαμένω, καὶ οὐδέποτε ἔσχον οὔτε ἐπεδίωξα νὰ ἔχω οἰκειὸν τινα ἐπίτροπον ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ὑποθέσεων τοῦ Νεοῦ, οὔτε θέλω νὰ ἔχω ὑπὸ τοιαύτους οἰωνοὺς, ὑφ' οὗ σὺ ἐξέσας ἐν οὗτῳ ἐπὶ πολὺ.

Ἄλλ' ὑμεῖς ἐντελῶς καὶ ἐν γνώσει ἀδιαφοροῦντες ὡς πρὸς τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ Βουλῇ ἐπὶ τριετίᾳ συμβαίνοντα, ἢ μάλλον προσποιούμενοι ἄγνοιαν, σπεύδετε νὰ μὲ μεμψοθεῖτε ὅτι δὲν εἰσέγαγον εἰς τὴν Βουλὴν ὡς νομοσχέδιον τὸ ὑψέτερον περὶ διαρρυθμίσεως τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Νεοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας φιλοπόνημα. Ἄλλ' ἐν πρώτοις δεόν νὰ γνωρίζετε ὅτι ἀντικρῶ διαφωνῶ πρὸς πολλὰς βάρεις τοῦ ἡμετέρου σχεδίου καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὴν παρ' ὑμῶν ἐνθουσιωδῶς ὑποστηριζομένην διὰ κλήρου χειροτονίαν τῶν ἐκάστοτε διαχειριστῶν ἐπιτρόπων τῆς περιουσίας τοῦ Νεοῦ, προσέτι δὲ διαφωνῶ καὶ εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ ἡμετέρου σχεδίου, ὅπερ δὲν περιέχει εἰμὴ μόνον ἀπλᾶς τινὰς παραλλαγὰς τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανικοῦ Β. διατάγματος.

Ἐπειδὴ δὲ φαίνεται διακαῶς ποθοῦντες τὴν διὰ νόμου ὀργάνωσιν τῶν τοῦ Νεοῦ ὑποθέσεων, σπεύδω καὶ ἐγὼ νὰ σαφῶς πληροφορηθῶ ὅτι τὸ ἔργον, τόγε νῦν ἔχον, παρέχει ἰκανὰς τὰς δυσχερεῖας οὐχὶ ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ προσήκοντος νομοσχεδίου, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπιψηφίσει αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Παρηλθὼν ἤδη δύο τακτικαὶ σύνοδοι καὶ μία ἔκτακτος, ἀφ' ἧς μετὰ τῶν ἀξιοτίμων συναδελφῶν μου κυρίων Καρόλου Νάζου καὶ Ἰωάννου Ζαλώνη εἰσηγάγομεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἐπιφανοῦς τῆς Πατρίδος μας νομοσχέδιόν μας, οὗ ἐγκαίρως ἐλάβετε γνώσιν, καὶ ὁμοῦ, μεθ' ὅλας τὰς ἐπανεπιλημένας τῆς Βουλῆς ἀποφάσεις τοῦ νὰ τεθῆ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ψηφισθῆ μέχρι τοῦδε, διότι

ἡ παρῶσα Βουλὴ ἀσχολουμένη εἰς τὰ ἀφορῶντα τὰς τοῦ τόπου παρασκευὰς καὶ τὴν ψήφισιν φόρων καὶ δανείων, ὀλίγον ἢ μηδολῶς προσέσχε πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐσωτερικὰς τοπικὰς ἀνάγκας τῶν ἐπαρχιῶν. Ἀφοῦ δὲ νομοσχέδιον ἐξ ὀλίγων ἄρθρων τοσαύτας εὐρίσκει δυσχερεῖας πρὸς ἐπιψηφίσειν, τί δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ δι' ἐπιψηφίσειν ὀργανικοῦ Νεοῦ ἐξ ἑκατοντάδος ἄρθρων συγκειμένου;

Τὸ κατ' ἐμὲ πταίστη; δὲν εἶναι τόσον τὸ ἐν ἰσχύϊ ὀργανικὸν Β. διάταγμα, τὸ διέπον τὰ τοῦ Νεοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας διὰ τὴν κακὴν χρῆσιν καὶ ἀστοχὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ὅσον πταίουσιν οἱ διαχειρισταὶ καὶ ἐκάστοτε ἐπίτροποι καὶ κηδεμόνες τοῦ Νεοῦ, διότι εἶναι βέβαιον, καὶ τοῦτο γινώσκει πᾶς Τήνιος, ὅτι τὰ δύο τρίτα τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Νεοῦ δαπανῶνται μὲν ὑπὸ νόμιμον τύπον, ἀλλ' ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, καὶ τοιαύτη χρῆσις θὰ γίνεσθαι ἐφ' ὅσον οἱ ἐκάστοτε διαχειριζόμενοι ταῦτα δὲν ἐνοήσωσιν ὅτι τὰ ἱερὰ ταῦτα εἰσοδήματα δεόν νὰ ἔχωσι σπουδαιότεραν χρῆσιν καὶ ἐνεργητικὴν διὰ τὸν τόπον ἡμῶν, νὰ ὦσι δ' ἀφ' ἑτέρου ὁ τύπος τῆς ἀρχαιοεργίας διὰ τὸν ὅλον Ἑλληνισμόν καὶ τὴν χριστιανωσύνην.

Λοιπὸν ἀντὶ τῶν ἐν τῇ ἐφημερίδῃ σου ἐπιφωνουμένων σχετικισμῶν καὶ τῶν ἐξκοκτιζομένων μομφῶν διὰ τὴν μὴ ἀνύψωσιν τοῦ σχεδίου σου εἰς Νόμον, κάλλιον καὶ προσφορώτερον πρὸς τὰ δημοσιογραφικὰ σου καθήκοντα ἤθελεν εἶναι νὰ ἐλέγχεσθαι τὰ ἐκάστοτε κακῶς γινόμενα ἐν τῷ Νεῷ καὶ τὴν κακὴν διαχείρισιν τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ περιουσίας, διότι μέχρι τοῦδε οὐδὲν εἶπες περὶ τούτων, περὶ τὰ μανουάλια καὶ τοὺς ψάλλτας μόνον τῆς Παναγίας στρεφόμενος, μὴ φοβοῦ δὲ νὰ πάθῃ ποτε ἐγὼ τὴν ἐκκλίσιν ἢ ἐξῆρασις, ἢ ἐκ τοῦ ψαλμογράφου ἐραυριζόμενος ἐπιφωνεῖς, διότι τὰ τοιαῦτα πάσχουσι μόνον οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐν μικροῦραδιουργίᾳ καὶ ποταπότῃ ἀνατοκέντες, οἱ διὰ μόνου τοῦ φρόνου καὶ τῆς συκοφαντικῆς ἀποζῶντες, καὶ οἱ πολλοὶς κυρίως δουλεύοντες καὶ τοὺς πάντας ἐξαπατῶντες πρὸς ἀνύψωσιν καὶ ἀνάδειξιν ἑαυτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Χαίρε καὶ ὑγίαινε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1878.

Γ. Μ. ΜΑΥΡΟΜΑΡΑΣ
Βουλευτῆς Τήνου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Χθὲς συνήλθεν τέλος πάντων εἰς νόμιμον συνεδρίσιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Δήμου, ἀλλὰ ἐκτὸς μικρολόγου καὶ ταπεινῆς τὸν σκοπὸν συζητήσεως, δὲν προέβη εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐργασίαν, ἐκ τῶν πρὸ πολλοῦ τόσῳ ἐκκρεμῶν καὶ ἐπειγουσῶν. Πιστεύομεν ὅτι ἤδη θέλει ἀρξῆται τακτικῶν συνεδριάσεων, τοσοῦτ' ἄλλο, ὅσο πρόκειται νὰ προδιατάξῃ πολλὰ ἀφορῶντα τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου, τοῦ προσιόντος ἔτους, ὅστις δεόν νὰ συζητηθῆ, ψηφισθῆ καὶ κηρασταθῆ ὀριστικῶς ἐντὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους. Νομίζομεν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι περιττὴ πᾶσα ἰδιαιτέρα παρότρυνσις πρὸς τοὺς κ. Δημοτικούς ἀρχοντας.

— Τὸ μικρολόγον καὶ ταπεινὸν ζήτημα τοῦ διορισμοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ συμβουλίου ἐν τῷ ἐνταύθῃ Νεῷ τῆς Καϊμῆσεως ἐγένετο χθὲς ἀρομὴ σπουδαίας καὶ σοβαρᾶς συζητήσεως ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δημαρχίας. Ἐπρόκειτο νὰ νομοποιηθῆ ὁ διορισμὸς τεσσάρων ἀξιοτίμων συμπολιτῶν μας, προσωρινῶς ἐπιφορτισθέντων ὑπὸ τῆς μειονότητος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὰ διαχειριστικὰ καθήκοντα τοῦ εἰρημένου Νεοῦ. Ἐπρόκειτο δηλονότι νὰ περιβᾶλη διὰ τῆς δημοτικῆς

σύνης του τῷ δημοτικῷ συμβουλίου τὸ ἀξιοπίστον καὶ φερέγγυον τεσσάρων διακεκριμένων οἰκοκυραίων Ἑβρουπόλεως, καὶ πρὸς τοῦτο ἐζητήθη ἡ ψῆφος τοῦ Συμβουλίου. Λυπούμεθα καὶ ἐντρεπούμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι ἡ ἀντιπολιτευσίς, εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας ἐσμὲν κατατεταγμένοι, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ προέβη μετὰ πείσματος εἰς προσβολὴν τῶν εἰρημένων συμπολιτῶν μας, τούτους θεωρήσασα καίριον σκοπὸν, καθ' ὃ βάλλουσα νὰ προσβάλῃ τὰς πράξεις καὶ τὰς προτάσεις τοῦ κ. Δημάρχου. Δὲν θέλομεν νὰ εἰπεθῶμεν εἰς λεπτομερείας, διότι αὐταὶ δὲν συνηγοροῦσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑπὲρ τῶν ἀρχῶν μας, ὑπὲρ τῶν ἀληθῶν τοῦ Δήμου συμφερόντων, χάριν τῶν ὁποίων ἀνέκαθεν ἀντεπολιτεύθημεν τὴν Δημοτικὴν τοῦ τόπου ἡμῶν ἀρχὴν. Περιοριζόμεθα δὲ μόνον νὰ παρακαλέσωμεν τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐμμείνωσιν ἐν τῇ ἀντιπολιτευσί, ἀλλὰ τῇ ἀντιπολιτευσί ἐκείνῃ, τῇ μὴ ἀφορώσῃ εἰς πρόσωπα καὶ ταπεινά καὶ ἐπουσιώδη ζητήματα. Πρόκειται, ἐπαναλαμβάνομεν καὶ δευτέρον ἤδη, πρόκειται αὐτοῖς εὐρὺ καὶ ἔντιμον στάδιον ἀντιπολιτεύσεως, ὃ μετὰ μικρὸν συζητηθὸς πρὸς πρῶτον λογισμὸς. Ἐκεῖ περιοριζόμεθα νὰ ἴδωμεν τὴν ἀντιπολιτευσί ὑπέρμαχον τῶν δημοτικῶν συμφερόντων, ἀρείλικτον διώκτην τῆς ματαιίας καὶ ἀκαθάρτου σπατάλης τοῦ Δημοτικοῦ πλοῦτου, καὶ ἄγρυπνον ἐκαστὴν καὶ διατάκτην δίκαιον τῶν δημοτικῶν προσόδων. Ἐν τοιοῦτῳ ἐντίμῳ σταδίῳ θὰ τοῖς παρακολουθήσωμεν καὶ θὰ ἐξάρωμεν τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν δεδοσθω ὅτι καὶ μειονεκτοῦσιν. Ἡ χθесινὴ δὲμὸς ἀντιπολιτευσίς, καὶ τοὶ μικρὰ καὶ ταπεινὴ τὸν σκοπὸν, ἐνῶ κατέληξεν εἰς ἤτταν ρῆς ἐλύπησε, διότι πρῶτα καὶ περὶ τῆς ἀτομικῆς ὑπολήψεως συμπολιτῶν μας, πῶρῳ τῶν πραγμάτων τοῦ Δήμου ἀπεχόντων. Ὅφειλε δὲ ἕκαστος νὰ σκέπτηται πολὺ ὅταν πρόκειται νὰ προσβάλῃ πρόσωπα οὐδόπως ἐνεχόμενα εἰς τὴν καλὴν ἢ κακὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου, διότι τότε ἐνῶ ἐξασθενοῖ τὰς τάξεις του, ἐπιρρῶννυσι τὰς τάξεις ἐκείνου, δὲ σκοπεῖ νὰ ἀντιπολιτευθῇ. Ταῦτα κατὰ καθῆκον πρὸς τοὺς ἡμετέρους, ἐλπίζοντες ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ᾧσιν ἱπποτικώτεροι καὶ μᾶλλον μεγαλόφρονες εἰς τὰς ἀντιπολιτεύσεις των.

— Μετ' ἀξιεπαίνου δραστηριότητος ἐπιδιώκει ἡ Ἀστυνομία τὸν καθαρισμόν τῶν συνοικιῶν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὁδοῖς καὶ τοῖς γωνίαις αὐτῶν ἐρριμμένων περιτριμμάτων καὶ ἐκχωμάτων τῶν οἰκιῶν, πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ ἀπαιτηθισμένη δαπάνη πρὸς τὸ προληπτικὸν μέτρον τοῦτο θελεῖ χορηγηθῆ πρῶτον ὅθεν δεῖ, ὡς ἀπαλλάττουσα τὸν δῆμον δεκαπλασίων δαπανῶν ἕκτισιν, ἐν ἣ περιπτώσει παρασυρθῶσιν αἱ ἀχρηστοὶ αὐταὶ ὕλαι καὶ συσσωρευθῶσιν ἐντὸς τῶν κεντρικῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὑπονόρων τῆς πόλεως. Τὴν πρόνοιαν ταύτην τῆς Ἀστυνομίας καθῆκον δημοσιογραφικὸν ἔχομεν νὰ ἐπαινήσωμεν ὡς καὶ ἐκείνην, τὴν ἀπαγορεύσασαν τὰς στεντορείους κραυγὰς τῶν ἀγοραίων καὶ τῶν παίδων τοῦ παντοπωλείου.

— Μεγίστη ἐπίσης καταβάλλεται προσπάθεια ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας πρὸς καθαρισμόν τῶν συνοικιῶν ἀπὸ τῶν ἀσέμνων καὶ φαυλοδίων γυναικῶν. Τὸ ὅπισθεν τῶν φυλακῶν πορνεῖον σχεδὸν ἐκαθαρίσθη, πολλὰ δὲ αἰσχραὶ γυναῖκες, αἱ μὲν ἐξεπέμφθησαν τῆς πόλεως αἱ δὲ παρεπέμφθησαν εἰς τὰ κοινὰ καταλύματα. Προσεχῶς ἐλπίζομεν νὰ δημοσιεύσωμεν εὐχαριστήρια τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τοῦ διευθύνοντος τὴν Ἀστυνομίαν κ. Παγκάλου διὰ τὴν ἔνεκα τῆς ἐπιμονῆς του ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς ταύτης λύμης.

— Μετὰ πολλῆς αὐστηρότητος καὶ ὅσον ἐνεστὶ ἀναμαρτήτου ἀκριβείας ἐπεραιώθησαν αἱ ἐκκερμεῖς καὶ νόμιμοι ἐξετάσεις τῶν εἰς τὸ γυμνάσιον φοιτῶντων καὶ φοιτησόντων νέων. Ἐχομεν ἀφορμὰς ἀπτάς, ἐξ ὧν νὰ ἐπαινήσωμεν τὴν δικαιοσύνην, χρηστοσύνην καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν γυμνασίων

καθηκόντων ἐκπλήρωσιν ἐκ μέρους τοῦ Γυμνασίου τοῦ Σύρου κ. Πουντούρη, ὅστις, ὡς φαίνεται, σκοπὸν προέθετο νὰ μὴ παρίδῃ μηδὲν τῶν νομίμων. Τὸν ἐπαῖνον τοῦτον κατὰ καθῆκον ἀπονέμοιμεν αὐτῷ, μὴ ἀμφιβάλλοντες ὅτι θὰ ἐπιτρέψῃ ἡμῖν, ἐντὸς τῶν ὁρῶν τοῦ ὁρθοῦ, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ τόπου ἡμῶν συμφερόντος περιοριζόμενοι, νὰ ἀπαιτήσωμεν παρ' αὐτοῦ νὰ διατελέσῃ καθ' ὅλην τὴν Γυμνασιαρχίαν αὐτοῦ τοιοῦτος, οἷος ἀχρὶ τοῦδε ἐδείχθη, βέβαιος ὅτι θὰ ἔχῃ πᾶσαν ἠθικὴν συνδρομὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐγγωρίου τύπου καὶ τῶν συμπολιτῶν μας.

— Μετ' ἐνδιαφέροντος πολλοῦ ἀναγινώσκειται ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ Ἑβρου τοῦ κατάλογος τῶν ὑπὸ τοῦ ὀρθαλμιατροῦ κ. Ἑρρίκου Δεκάρου θεραπευθέντων συμπολιτῶν μας. Ὑπὲρ τοῦ κ. Δεκάρου ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ γράψωμεν καὶ ἄλλοτε, ἐξαιρόντες τὴν τε ἀφιλοκέρδειαν καὶ φιλανθρωπίαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὀρθαλμίωντας ἀπόρους συμπολίτας μας, ἤδη δὲ μετὰ τὰ δημοσιεύματα ταῦτα φρονοῦμεν ὅτι δυναμειθὰ νὰ συγχαρῶμεν αὐτῷ, πολλὰς ὑπηρεσίας διὰ τῆς ἐπιστήμης παρασχόντι τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

— Παρεκλήθημεν νὰ γνωστοποιήσωμεν τοῖς κ. κ. συνδρομηταῖς τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Βύτουχίου Ταραντίνου ἐκδοθησομένης Καλλιγραφίας, ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα θελεῖ ἐκδοθῆ αὕτη, τοῦ ἐκδότου εὐρισκομένου ἤδη ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἔργον τοῦτο θελεῖ ἐκτυπωθῆ ἐν τῷ Λιθογραφείῳ τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνη κ. Κολμάν, ἔχομεν δὲ πεποιθῆσιν ὅτι θελεῖ ἦναι ἄριστον καθ' ὅλα.

— Εἰς τὸν ἐν Χίῳ κ. Ἑσπ. Καράθαν ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος εἰς ἀναγνώσιν τῶν ἐν πάσῃ ἐθνικῇ ἀνάγκῃ φιλοτίμων ἐνεργειῶν του. Ὁ κ. Καράθας ἐξ ἰδίων ἐφρόντισε περὶ ἀνεγέρσεως μνημείου εὐπροποῦς ἐν Χίῳ ἐν ᾧ ἐναπέθεσεν εὐλαβῶς τὰ ὄστα τῶν σφαγέντων ἐν τῇ νήσῳ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, πάντοτε δὲ καὶ τελευταῖον ἐτι συνεισέφερε καὶ εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

— Ἐντὸς ὀλίγου καλοῦνται ὑπὸ τὴν σημαίαν οἱ ἐφεδρὸι τῆς τρίτης σειρᾶς τῆς πρώτης κατηγορίας, ἀπολυομένων τῶν τῆς πρώτης σειρᾶς.

— Ἐνεκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἵνα καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ἱερατικῶν σχολείων γίνωνται δεκτοὶ ὡς μαθηταὶ εἰς τὸ διδασκαλεῖον. Ὡσαύτως δὲ ἡ ἱερὰ σύνοδος δι' ἐγκυκλίου αὐτῆς ἀπὸ 14 μηνὸς παρελθόντος προσκαλεῖ ἐντόνως τοὺς ἀρχιερεῖς, ὅπως τοῦ λοιποῦ κατὰ τὰς προτάσεις τῶν χειροτονιῶν προτιμῶσιν ἀπροφασίστως τοὺς ἀποσχόλους τῶν ἱερατικῶν σχολῶν.

— Γράφουσιν ἐκ Δομοκοῦ εἰς τὴν ἀφῶν τῷ Λαοῦ, ὅτι αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ τῶν κατὰ τὴν Θεσσαλίαν τοῦ ἡμῶν ἐξακολουθοῦσιν ἀνευδότης. Οἱ τούρκοι διαλογοῦσιν ὅτι θὰ ἐκδικήσωσιν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ Θεσσαλικὸν ἔδαρος.

— Ἐνῶ δύο τηλεβόλα Κρούπ ἐούρνον ἐπὶ τῆς γέφυρας χειμάρρου τινὸς εἰς τὴν μεταξὺ Δομοκοῦ καὶ Λαρίσης ἀφῶσαν, κατέπεσεν ἡ γέφυρα, τὰ τηλεβόλα, καὶ οἱ πυροβολιστὰὶ ἐξ ὧν τινὲς καὶ ἀπέβρισαν.

— Κατὰ τὸν ἀφῶρον τοῦ Βοσπόρου ἡ Ῥωσσία ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμα τῇ Πύλῃ τοῦ μετασχεῖν ἐν τῇ διοργανώσει τῆς Ῥωμυλίας, πρὸς τοῦτο δὲ συγκεντρῶσιν στρατὸν ἰσχυρὸν ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ἡ παρὰ τῷ Ταχυδρομείῳ ἀποθήκη τοῦ Κλυρίου Φ. Ταραντίνου ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ με τιμὴν μ. ετρίαν. Ὁ βουλόμενος ἀποτανήτω πρὸς αὐτόν.

(Ἐπεταὶ δημοτικὸν Περσέστημα)